

Son İçki

– Mikail Dede · 18 Mayıs 2025

Kırık aynalı bir odada
Bir kadın tek başına
Sırtını dayamış duvara
Şişenin dibinde kayıp gençliğini
Ve güzelliğini arıyor...

Her yeni gece
Kahve falı bakar gibi
Rakının girdabında
Dünle hesaplaşıyor...

Zamanın duvarında asılı kalmış
Bir eski takvim yaprağı gibi
Dilinde tuzlu bir hüznü...

Son damlalar
Camın dibinde süzülürken
Bir sigara yakıyor;
Kül tablasında son ızzarmit gibi kıvrılan

Dumanıyla boğuşuyor...

Masanın üstünde titreyen ışık

Sönerken

Anlıyor ki:

Bu gece de

Kendinden kaçamayacak!

Yorgun elleri titrek

Çatlak dudakları soluk

Tırnaklarıyla küflü masaya

Bir çizik daha atarken

"Yarın kesin bırakacağım!" diyor

Yüzünde acı bir tebessümle...

Duvar saatinin tik taklarına

Karışıyor Adnan Şenses'in

O eskimeyen şarkısı:

"Doldur be meyhaneci..."

Ve anlıyor:

Artık kimsenin kalbinde

Ona yer yok...

Sabah...

Bir tek...

Rujundan sızan kırmızı bir leke

Kalıyor zamanın duvarında

Ve dibe çökmüş limon çekirdekleri -

Her geceki vazgeçişlerinin sessiz tanıkları olarak...